

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache,
Judecători – Petru Moraru și Nadejda Toma,
examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2014, declarat de avocatul Daniel Șontea în numele inculpatei

Voloșciuc Liubov Iachim, născută la 04 octombrie 1966, originară din s. Drășliceni, r-nul Criuleni și locuitoare a s. Micăuți, r-nul Strășeni, cetățeană a R. Moldova;

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 02.07. - 30.12.2013;

Instanța de apel: 10.02. - 09.06.2014;

Instanța de recurs: 02.09.- 29.10.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 30 decembrie 2013, Voloșciuc Liubov a fost condamnată în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, prin prezenta sentință și prin sentința Judecătoriei Strășeni din 20 noiembrie 2012, (*în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, de 10 ani închisoare*), i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 13 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip închis, fiindu-i inclusă în termenul pedepsei stabilite prin sentința dată, durata pedepsei executate, numite prin sentința Judecătoriei Strășeni din 20 noiembrie 2012.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Purice Grigore, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, Voloșciuc Liubov, la 14 iunie 2010, aproximativ la orele 21⁰⁰, fiind în ograda casei situată în s. Micăuți, r-nul Strășeni, în urma unui conflict apărut între ea și Purice Grigore, i-a aplicat ultimului o lovitură cu sapa în regiunea capului, astfel cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 178 din 12 aprilie 2013 vătămări corporale medii.

3. Avocatul Liliana Panuș în numele inculpatei Voloșciuc Liubov, a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, deoarece fapta nu a fost săvîrșită de inculpată.

În susținerea cerințelor sale, avocatul a invocat că, sentința de condamnare este bazată în exclusivitate pe declarațiile dubioase, subiective și neclare ale martorilor Voloșciuc A., Dorgan M., Voloșciuc V., Onica V., Purice A, iar partea vătămată în proces are o poziție de răzbunare, mai mult, declarațiile părții vătămate

Purice Gr. sunt combătute prin raportul de expertiză medico-legală nr. 178 din 12 aprilie 2013.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2014, a fost respins ca nefondat apelul avocatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel cercetând suplimentar probele administrate de către organul de urmărire penală și verificate de către instanța de fond conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în raport cu motivele apelului a reținut că, instanța de fond a verificat complet, obiectiv și sub toate aspectele toate circumstanțele cauzei, la fel și probatoriul a fost apreciat legal din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității.

Astfel, instanța de apel a conchis că, apelul avocatului L. Panuș este nefondat, inculpata Voloșciuc Liubov fiind legal recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa definitivă de 13 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip închis.

Argumentele expuse de apărare privind nevinovăția inculpatei, instanța de apel le-a considerat ca o încercare de a duce instanța de apel în eroare și de eschivare a inculpatei de la răspundere penală.

Faptul că raportul de expertiză medico-legală a fost întocmit în anul 2013, iar infracțiunea a avut loc în 2010, nu semnaleză lipsa în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii comise de ea, sau necorespunderea declarațiilor părții vătămate situației de fapt, care a avut loc în ziua de 14.06.2010.

Partea vătămată Purice Grigore, ca și ceilalți martori au dat depoziții, fiind avertizați de răspundere penală pentru depoziții false, adică fiind sub jurământ.

Concluziile expertizei medico-legale au fost făcute în baza datelor din fișele medicale din staționar și ambulatoriu, unde s-a tratat partea vătămată imediat după incident.

Instanța de apel a considerat notoriu faptul că fișele medicale sunt acte de strictă evidență și nu are acces liber oricine la ele, și că în ele se fixează doar date ce corespund stării în care este adus bolnavul și ce tratament i se prescrie.

Totodată, instanța de apel a conchis că, din raportul de expertiză nominalizat, rezultă că există legătură cauzală între leziunile corporale depistate la Purice G. și lovitura produsă la 14.06.2010 (f. d. 182 vol. 1).

Argumentele apelantului precum că partea vătămată a inventat versiunea cu aplicarea loviturii cu sapa, deoarece ar fi avut motiv de răzbunare și că trauma ar fi rezultatul altei întâmplări din trecutul părții vătămate, instanța de apel la fel le-a considerat irelevante, or, din raportul de expertiză medico-legală enunțat, rezultă că în documentele medicale prezentate experților, date despre acuitatea vederii la ochiul stîng pînă la trauma din 14.06.2010, la cet. Purice G. lipsesc.

Mai mult, nu este nici o probă prezentată de către apărare care ar fi confirmat prezența motivului de răzbunare la partea vătămată Purice G.

Partea vătămată Purice G., imediat după cele întâmplate s-a adresat medicului din apropiere, Voloșciuc V., care a confirmat despre prezența traumei la ochiul stîng a părții vătămate și tot ea a confirmat că Purice G. s-a plîns pe acțiunile inculpatei Voloșciuc Liubov, care l-a lovit cu o sapă.

Martorul Dorgan M., a auzit cum se certau Voloșciuc L. cu Purice G., în seara zilei de 14.06.2010, în perioada de timp 22⁰⁰-23³⁰, în curtea inculpatei.

5. Avocatul Daniel Șontea în numele inculpatei, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În acest sens, recurentul a invocat că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, și anume instanța de apel, în motivarea soluției sale, bazîndu-se pe raportul de expertiză medico-legală nr. 178 din 12.04.2013, din care rezultă că părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale medii, nu a luat în considerație prezența celorlalte trei raporturi de expertiză medico-legală nr. 170 din 08.07.2010 (f. d. 26, vol. I), nr. 250 din 27.10.2011 (f.d. 86, vol. II), nr. 274 din 29.11.2011 (f.d. 92, vol. II) din care rezultă că părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, iar organul de urmărire penală conducîndu-se de concluzia expertului indicată în raportul de expertiză medico-legală nr. 170 din 08.07.2010, prin ordonanța din 23 iulie 2010 (f.d. 30, vol. I) a dispus neînceperea urmăririi penale în privința lui Voloșciuc L., cu pornirea unei cauze contravenționale în privința ultimei.

Totodată, recurentul a menționat că, declarațiile martorilor Dorgan M. și Voloșciuc A. date la etapa urmăririi penale, sunt combătute prin declarațiile acestora din cadrul ședinței instanței de fond, mai mult, conținutul proceselor-verbale de audiere a martorilor la etapa urmăririi penale, Voloșciuc A. și Dorgan M. nu-l cunoșteau, fiind siliți de către colaboratorii de poliție să le semneze.

În final, apărarea a invocat că nici din declarațiile martorilor Onică V. și Voloșciuc V. nu rezultă că aceștia sunt martori oculari, iar hotărîrea de condamnare bazată doar pe declarațiile părții vătămate Purice G. este eronată.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul D. Șontea, solicitînd dispunerea inadmisibilității acestuia, deoarece argumentele invocate sunt nefondate.

7. Verificînd argumentele invocate în recursul declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar, reieșind din următoarele considerente.

7.1. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În pct. 18 din Hotărîrea Plenului CSJ a RM nr.9 din 30.X.2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectîndu-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

7.2. Colegiul penal, reține că, instanța de apel, verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu

privire la vinovăția inculpatei Voloșciuc L. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, pedeapsa fiindu-i stabilită în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal.

Deci, criticile formulate de recurent, enunțate la **pct. 5.** al prezentei decizii, prin care se susține că inculpata Voloșciuc L. nu se face vinovată de săvârșirea infracțiunii incriminate, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1,** soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrile atacate în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat în prezenta cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticile formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrilor recurate, ca fiind ilegale.

7.3. Totodată, din procesul-verbal al ședinței instanței de apel (f. d. 65-70, vol. II) și, textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului declarat de avocat, a respectat prevederile art. 415, 417 Cod de procedură penală, întemeindu-și concluziile pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor adoptate în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de avocatul Daniel Șontea în numele inculpatei Voloșciuc Liubov, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Daniel Șontea în numele inculpatei Voloșciuc Liubov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2014, în cauza penală în privința lui *Voloșciuc Liubov Iachim*, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 10 decembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Petru Moraru

Nadejda Toma